

En gennemgang af de øvrige dele af Schengen-konventionen, den danske tiltrædelsesaftale og samarbejdsaftalen vedrørende Norge og Island er givet i justitsministerens lovforslag.

3.1. Fri personbevægelighed over de indre grænser

Et hovedelement i den del af Schengen-konventionen, som vedrører Indenrigsministeriets område, er den fri personbevægelighed inden for Schengen-området som fastlagt i konventionens artikler 1 og 2. Der må således ikke udføres personkontrol af personer, som krydser en såkaldt indre grænse mellem to Schengen-lande, det vil sige fælles landegrænser, herunder tunnel- eller broforbindelser, samt grænser, der passerer med fly- eller færgeforbindelser mellem medlemslandene, jf. artikel 2, stk. 1.

Midlertidig indførelse af kontrol kan dog ske efter artikel 2, stk. 2, såfremt den offentlige orden eller statens sikkerhed gør det nødvendigt.

Efter artikel 2, stk. 3, berører ophævelsen af personkontrollen ved de indre grænser ikke de kompetente myndigheders udøvelse af deres politimæssige beføjelser efter national lovgivning eller den lovbestemte pligt til at være i besiddelse af, medføre og forevise tilladelser og dokumenter.

Politiet vil således som hidtil i overensstemmelse med de nationale regler herom have ret til at standse enhver med henblik på at få oplyst navn, adresse og fødselsdato, ligesom udenlandske statsborgere (bortset fra nordiske statsborgere) på forlangende skal kunne fremvise pas eller anden gyldig rejselegitimation. Konventionen er endvidere ikke til hinder for, at der kan foretages kontrol i områderne i nærheden af de indre grænser med henblik på afvisning af udlændinge efter indrejsen efter de nationale regler herom.

3.2. Effektiv kontrol ved de ydre grænser

Et andet hovedelement i den del af Schengen-konventionen, som vedrører Indenrigsministeriets område, er en styrkelse af indsatsen mod illegal indvandring. Denne styrkelse af indsatsen skal blandt andet udgøre en modvægt til den fri personbevægelighed, således at personkontrollens bortfald på de indre grænser kompenseres ved en effektiv indrejsekontrol samt en i forhold til indrejsekontrollen mindre intens udrejsekontrol af alle rejsende ved de ydre grænser. De deltagende lande er efter artikel 6 forpligtede til at underkaste alle udlændinge, der passerer en af de ydre grænser, en indgående indrejsekontrol efter en række i konventionen fastsatte ensartede principper.

3.3. Fælles indrejsebetingselser

Schengen-konventionen indeholder i artikel 5 nogle generelle indrejsebetingselser, som skal være op fyldt for, at udlændinge (dvs. statsborgere fra ikke EU-lande bortset fra Island og Norge) kan passere en ydre Schengen-grænse.

Udlændinge kan i den forbindelse gives tilladelse til indrejse, såfremt de er i besiddelse af gyldigt rejse-dokument og – hvis påkrævet – visum. Det er endvidere en betingelse, at indrejsende udlændinge frem-lægger bevis for opholdets formål og er i besiddelse af de fornødne midler til opholdet og hjemrejsen. Det er endelig en betingelse, at de pågældende ikke er erklæret uønskede og ikke kan antages at udgøre en trussel mod Schengen-landenes offentlige orden, nationale sikkerhed eller internationale forbindelser, jf. artikel 5, stk. 1.

Disse betingelser gælder dog ikke, såfremt retten til indrejse følger af andre internationale forpligtelser, herunder FN's flygtningekonvention, eller hvor deltagerlandene finder det nødvendigt at fravige betingelserne af humanitære grunde, jf. artikel 5, stk. 2. De deltagende lande er i øvrigt forpligtede til at afvise udlændinge, der ikke opfylder de generelle indrejsebetingselser.

3.4. Regler om udlændinges ophold

De generelle indrejsebetingselser skal ses i sammenhæng med konventionens regler om udlændinges ophold.

Udlændinge, der er i besiddelse af et visum, som er udstedt af et Schengen-land og gælder for hele Schengen-området, jf. afsnit 3.5., kan frit færdes i alle medlemslande inden for det udstedte visums gyldighedsperiode, dog højst i 3 måneder i hvert halvår regnet fra datoen for den første indrejse i Schengen-området, og kun forudsat at de generelle indrejsebetingselser er opfyldt, jf. artikel 19.

Visumfri udlændinge, der lovligt er indrejst i et Schengen-land og opfylder de generelle indrejsebetingselser, kan som udgangspunkt rejse frit i alle Schengen-lande i en periode på op til 3 måneder i hvert halvår regnet fra datoen for den første indrejse i Schengen-området, jf. artikel 20. Tilsvarende gælder for udlændinge, der i forvejen har en gyldig opholdstilladelse i et af Schengen-landene og opfylder de generelle indrejsebetingselser, jf. artikel 21.

3.5. Fælles regler om visum m.v.

Som modvægt til den frie personbevægelighed inden for Schengen-landenes område er det endvidere i Schengen-konventionens kapitel 3 (artiklerne 9-17) fastlagt, at der skal indføres et ensartet visum til